

Liefske Altemaal

Datum. 14 Febr 1944

Het is moeilijk om de juiste woorden voor deze brief te vinden.
Vanniddag zijn we voor de Duitse rechtbank verschenen. Ik veronderstel, dat
u in middels wel gehoord heeft, waarom wij uiterlijk gearresterd
zijn. Eerst Gerben heb ik van illegale werkzaam heden heel genomen met
de overtuiging, dat we hiermede ons volk helpen. Ik heb twee
maanden bijna gehad om hierover na te denken en daat tot de slotstem
gekomen dat het niet de juiste manier was. Gelukkig heeft onze actie
geen personlijke slachtoffers geïst, zodat wat dat betreft ik het
voornis rustig zal ondergaan. Hou ik sterk aan dat ergste voorbereid.
De rechters hebben vanniddag tegen 5 van de 6 beklaagden de
doodstraf geïst. Hoewel er berechtelijk nog kans is op gracie, wil
ik u geen valse hoop geven. Ik heb myself op dat ergste voorbereid.
U moet steeds voor ogen houden, dat de overgang naar een nieuwe
tijd met veel open ypaard gaat. Tien duizenden vallen thans
voor de zaak, maar we gaan vechten. Ook wij moeten het offer
brengen. Ik kan alleen hopen, dat hoe dat ook afloopt, alle menschen
een delijk elkaar kunnen leren begrijpen. We zijn tot nog toe blind
geweest. Ik ga nu maar een dingen, mijn grooters kan ik toch niet
in woorden uit drukken. Elbjn liebste gedachte zullen bij jullie zijn,
want ondanks alles is er maar een thuis en nu voel ik eerst, wat de
rouwslot voor me geweest is. Groet alle bekende van me en de vrienden
Alle familieleden hartelijk gegroet en Tante en Oom en broere handdruk
U allen een liebste omhelzing van een liefhebbende vrouw en broer. Vader
Moeder, zusjes en broers en zwager hou ik steeds in herinnering als voor hen
verlog. Vaarwel en ik wens jullie een betere toekomst. Onder de
ontere lieden van beiden Jullie lieb houdende Gerrit